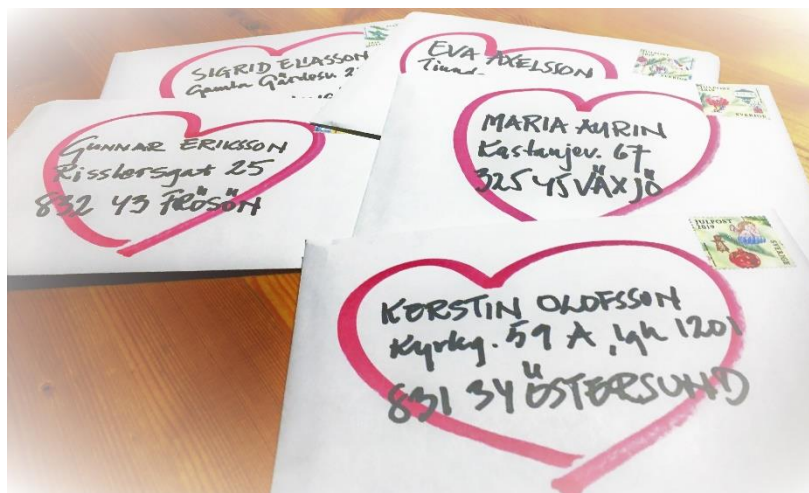

VÅRT JULBREV 2021

Omslagspapper eller innehåll?

De gamla julbreven håller visst på att försvinna i all digitalisering. De som både hade ett yttre kuvert för att Postverket skulle kunna hitta rätt adress, och en mera personlig hälsning inuti, som ännu mera ville visa hur jag som avsändare ville få innesluta dem i mina tankar som betyder extra mycket i mitt liv och som jag vill uttrycka min tacksamhet till och vädja om att få fortsätta att värdesätta och ha samhörighet med. Att få ringa in vänner och släktingar **med ett rött hjärta** har känts som en fin och angelägen upplevelse av julbestyren. Som att få sända med en kram och en markering redan på kuvertet om att vi önskar hela vårt viktiga nätverk en varm och god jul. Inte bara på ytan utan som kärnan och själva det bestående värdet av helgerna kring jul och nyår.

Vet du vad?

Jag tänker mig att det röda hjärtat är just vad julen handlar om. Gud vill rita ett blodrött hjärta runt vårt namn, vår identitet och framtid, och säga oss hur viktiga vi är i Hans ögon. Det är själva innehållet i julbudskapet. Att det finns en oändlig nåd och frid som vill omge oss och prägla alla årets dagar och livets alla depp- och toppdagar.

Nu när julbrevet ligger här på nätet har vi kvar samma tanke - att få vara personliga och få peka på att **DU tillhör dem som berikar våra liv!!!** Ta det till ditt hjärta! Vi hoppas att du ska värmas av det och dela det med dem i din närhet. Inte minst i tider som betonar det individuella behöver vi erkänna hur mycket gemenskap och tillhörighet betyder. För gemensamt utbyte, ömsesidig förståelse och mognad. Det humankapital vi har i varandra behöver erkännas och odlas inte minst i tider av pandemi och avstånd.

I skuggan av Coranan

För vi kan ju inte blunda för att Covid 19 präglat väldigt mycket av våra livsvillkor både 2020 och 2021. Med egna och andras restriktioner som följd. Vi har inte kunnat umgås och röra oss som vanligt. Vi har tack och lov sluppit att direkt drabbas av viruset, har fått både en, två och tre sprutor vaccin men ändå har mycket av aktiviteter och möten gått på sparlåga. Det känns lite som vitaminbrist för själen. Som att behöva växla ner, ge rum för det existentiella att vår livstid hursomhelst är begränsad, vår hälsa inte precis som när vi "nyss" var unga och att i det som är vårt nu hitta det som är rimligt att glädjas över och ge sitt engagemang åt.

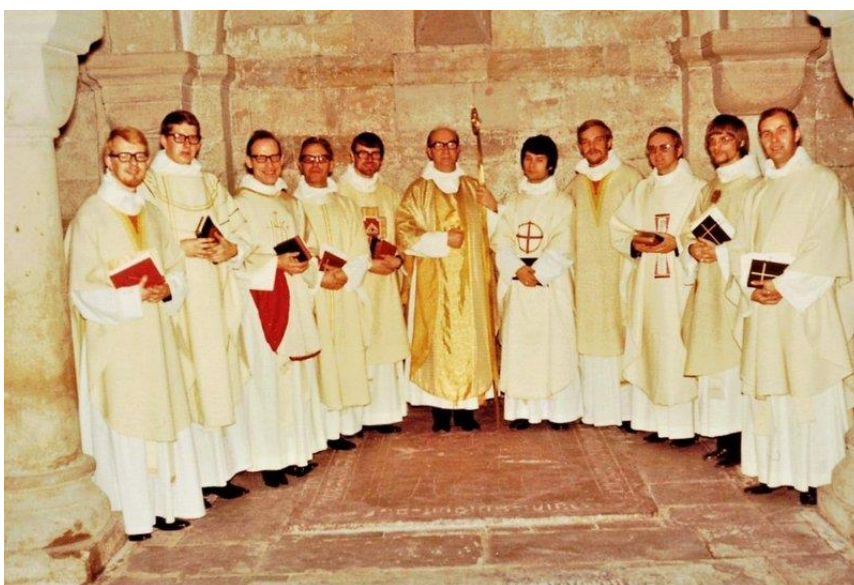
I kriser växer också nya möjligheter och upptäckter fram. Vi har sett att näthandel kan vara ett bekvämt sätt ha nära till det mesta. Också till sådant som kommer med Early Bird från Kina och betalas via Klarna. Men också att den som har öron inte alltid hör. Att det med åren blivit allt svårare att fånga vad som sägs när många talar fort och i mun på varann. - *Du är nästan döv på högerörat*, förklarade audionomen och provade ut min tredje omgång av hörapparat. Samtidigt som jag ska träna med den, blir det viktigt att via litteratur

och media få nya intryck och kunna följa olika människöden och skönja vad som händer i världen.

Det är också nu som många minnen dyker upp - ibland som från en svunnen drömvärld - och blir än mer magnifika än vad de verkligen upplevdes vara då. Borta är det som oroade, det gråa vardagliga och vankelmodiga och det som ställde till det. Och kvar finns en något modifierad eller möjligen förskönad bild av verkligheten - att bli inspirerad av och vara tillfreds med. Då kan man obehindrat resa från Källs-Nöbbelöv till Stockholm, från Lund till Njutånger, med Signalerna och EKO-teamet Sverige runt, in och ut i sydsånska landsbygdskyrkor, med nedslag i Visby, Stockholm, Råsunda, Enköping, i mysiga Mälardalens modiga missionsföreningar, i metropoler som Frillestad och Frösön, och mitt i hårt arbete i Brunflo och Krokoms pastorat också fina familjeferier i Gräftåvallen och utomlands. Nu på söndag tänker jag särskilt på att det var exakt 50 år sedan jag prästvigdes i Lunds domkyrka - ihop med två distriktsföreståndare i EFS.

Livet blev onekligen ett stort äventyr

Med överraskningar och utmaningar. Med vardagstjänst och härliga helger. Med många möten att få vara medmänniska och en röst för det jag själv funnit hemort, trygghet och en uppgift i. Att vara präst är så gränslöst.

Ett annat lika stort äventyr är det att vara man och hustru tillsammans. Att hitta ett gemensamt språk för en jämtstorscha och en skåning. Att stå ut med att minnet inte för jämnan är lika träffsäkert som Google, att den ena uppskattar tidigare morgnar när den andre för det mesta kommer sent i säng. Vi är glada att så här i pandemivillkoren få ha varandra. Som bollplank och uppmuntran. Som stolta mor- och farföräldrar. Som goda livskamrater som lyssnar, lär av varandra och fortsätter att upptäcka, reflektera kring och uppskatta det som är genuint och vackert.

Som ett kosläpp på våren

När pandemin gått in i mindre hotfulla faser och vi fått våra covidvaccinationer i våras, så kändes det som en ny tideräkning inletts. Med möjlighet att omfamna de underbara barnbarnen **Alice** och **Selma**, som så medvetet och på samma gång så motvilligt lytt alla råden om att bara träffas utomhus och på behörigt avstånd. Nu öppnades nygamla nära relationer igen. Nu kunde vi åka på skånesemester, frossa i jordgubbar och nypotatis, träffa släkt och vänner och

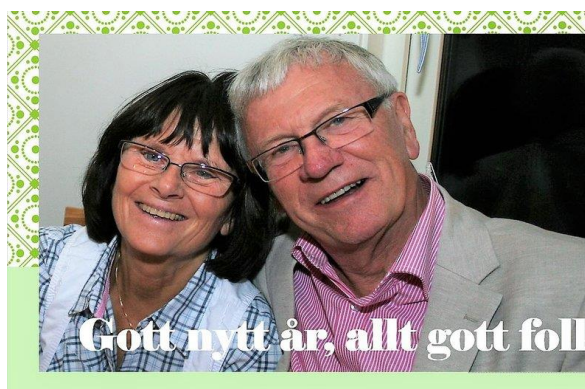
inte minst få hålla om vår efterlängtnade sonson **JOHN**. Vilket underverk han var och vilket mirakel sen att se sin son vara den mest självklara pappa i världen! Tala om hopp och glädje! Om ny lust och framtid. Om att mitt i åldrandet och allt elände runtom i världen kunna få se förnyelsen och dela varje litet framsteg den nyfödde gjorde.

Den som missar att messa, missar en massa!

Den gamla frasen som egentligen ville lyfta fram hur innehållsrik och värdefull Herrens måltid är - *Den som missar en mässa, missar en massa* - passar också att lovorda den nya tekniken att kunna vara digitalt närvarande hos varandra. Vi har skypat, testat videomöte via messenger och face timat med Göteborg och fått nästan dagliga MMS-rapporter om hur lillkillen utvecklas och mår bra.

Jul med storfamiljen

Man kan ha många åsikter, känslor och drömmar inför ett julfirande. Ha svårt att få ihop pusslet med alla höga förväntningar och orken att fixa och samordna. Är julen mys eller mest en myt om att allt hemma är så bra? Vi vill göra julen så kravlös och kärleksfull det där röda hjärtat beskriver. Vi är så klart jätteglada för att göteborgsfamiljen kommer hem till Jämtland och till vårt gemensamma julfirande med Kristinas familj. Högst på vår önskelista inför julen är att få baka det traditionella mommabrödet ihop. Som förr i Brunflo prästgård. Som en samverkan i traditioner generationer emellan.

Visst är det gott om önsknings, löften och förhoppningar till jul och nyår. Så att det ibland nästan låter som runt en gammal vinylskiva som fastnat i sitt spår. Vi hoppas detta till trots att Du vet var vi finns och att Du alltid känner dig välkommen, sedd, hörd och läst - som vän och gäst!

Ingegerd & Thorsten

Besöksadress: Ingegerd & Thorsten Stjärnered på Smultronvägen 12, 831 62 ÖSTERSUND.

Mobiler: 070-540 21 89 Ingegerd; 070-359 40 70 Thorsten.

Epost: thorsten@stjarnered.se, ingeherd@stjarnered.se.

I GRÄFTÅVALLEN: Hjortronvägen 7, 845 72 Oviken.

Bredbandstelefonti: 0643-79 09 00 (när vi är där)